

Змѣюве-Дѣлове и *Змѣюве Грамады*, дѣ ся виждѣть каменныя голѣмы натрупаны нѣкогашь отъ чловѣшкѣ рѣкѣ, и кои сѣ подобны на описаемы тѣ друидскы *долмы, dolmes*.

Простонародие то же ходи по тѣхъ мѣста на поклонение или за изцѣленіе отъ нѣкаквы си недѣггы и болесты, какъ то за *изсѣхнѣлы* рѣцѣ, крака и другы.

Вѣрѣють іоште чи Змѣюве тѣ, Змѣйци тѣ, Само-диви тѣ, и Горски тѣ Диви были прѣдстатели и прѣдстателкы юнакамъ и пастухамъ; а най-паче онимъ кои знають да свирѣють добрѣ съ гайдѣ или съ гайдѣ мѣшницѣ, съ свыркы и другы; въ тѣхъ даже ся и залюбвали по нѣкогашь Змѣйци тѣ и Горски тѣ Диви!

Въ народны тѣ нн стары пѣсны, а най-паче въ приказкы тѣ, Змѣюве тѣ и Змѣйци тѣ, какъ то и Само-Диви тѣ, описѣють ся въ подробность, какавъ видъ сѣ имали, каквы дрѣхы носили, каквы свадбы правили, въ каквы колесницы ся возили, каквы коние сѣ ѣздили и каквы дарбы имъ приносили народъ.

Старци и баби, въ Бѣлгаринѣ, ходѣють іоште до днѣсь тайничко та приносиють приноси и жертвы прѣдъ нѣкои си дървета и каменныя, а най-паче подъ стары гѣбъры и подъ голѣмы дървета, и кату сѣднѣть та ся понаѣдѣть и си попижѣть, казѣють, по хрѣстианско изражение, чи ходили та си *чиркували*!

Друиди тѣ, какъ то и выше казахме, употрѣблѣвали *джбоваж имила*, *gui de chène* за свято и вселѣковито нѣшто. Тии ѣ брали прѣзь Декемврия мѣсеца на новѣ тѣ си годинѣ. Главный Друидъ ся е качѣваль на дѣмба и отрѣзѣваль ѣ съ злато сырпче (косѣрче), други же попове сѣ ѣ поѣмали отъ долѣ съ страхопочитание и на новѣ годинѣ ѣ раздавали народу. Тии вѣрѣвали чи *имила* е прѣдхранитѣльно нѣшто отъ всеко умайѣване, вѣлшебство и отъ отровѣ (іадъ, зехиръ турс.); цѣрь кой причинѣваль чадородие, очиститѣлна вода, съ еднѣ рѣчь всецѣлебно лѣкарство!

Имила ся ражда по сичкы-тѣ почти дървета зимѣ и тѣа е *бобончици* на клончета жѣлтобѣлизняѣ цѣѣтъ (шаръ) имѣюшта. Живѣюшти по горскы тѣ мѣста Бѣлгари сѣ увардили най-много и до сега сѣшты тѣ вѣрѣваны за неѣ кои то сѣ имали и стари тѣ Друиди.

Тии ѣ берѣють дѣйствитѣльно прѣчь Декемврия мѣсеца; а по высокы тѣ върхове на дървета та, дѣ не могѣть да ся качѣють, фѣрлѣють съ пушкѣ и ѣ събарѣють долѣ. Дѣвѣйци тѣ и млади тѣ жени ѣ носиють натѣкнѣтъ на главы си, почитаюшти ѣ за най-добѣрь накыть; безчядни (іалови) жени ѣ пижѣть да добыжѣть ушь чяда; недѣггави ѣ пижѣть за изцѣление отъ недѣггы тѣ си, а най-паче вмѣсту учиститѣлнѣ (слабитѣлнѣ) водѣ ѣ